

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

INTERNETUL CA UTILITATE PUBLICĂ

Studiu documentar

Iulie 2021

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.

Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa: <http://www.cdep.ro/infoparl/dip.studii?par1=2021>

Documentare și sinteză: Vlad Drăguș
Expert Parlamentar - Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: vlad.dragus@cdep.ro

CUPRINS

INTRODUCERE	4
EXEMPLE DE REGLEMENTARE A INTERNETULUI CA UTILITATE PUBLICĂ ÎN STATELE MEMBRE UE	7
BELGIA	7
GERMANIA	8
ESTONIA.....	9
GRECIA	10
SPANIA	11
FRANȚA	11
FINLANDA.....	12
S.U.A.....	13
BIBLIOGRAFIE	15

Introducere

Utilitatea publică reprezintă un domeniu care implică necesitatea prestării anumitor servicii sau punerea la dispoziție a publicului general a unor elemente de infrastructură, în vederea satisfacerii unor nevoi considerate fundamentale¹.

În România, materia utilității publice este reglementată în parte de [Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006](#). Potrivit art. 2 al Legii: „În înțelesul prezentei legi, serviciile comunitare de utilități publice, denumite în continuare servicii de utilități publice, sunt definite ca totalitatea activităților de utilitate și interes public general, desfășurate la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor sau județelor sub conducerea, coordonarea și responsabilitatea autorităților administrației publice locale, în scopul satisfacerii cerințelor comunităților locale”. Când se oferă exemple de utilități publice, enumerarea din textul Legii se face limitativ, acesta incluzând servicii publice generale precum: iluminatul public, alimentarea cu apă, salubritate, etc.

Caracterul serviciilor de utilități publice este stabilit prin art. 2 și art. 3 ale Legii sus-menționate. Astfel, particularitățile serviciilor de utilitate publică sunt următoarele:

- a)** au caracter socio-economic;
- b)** răspund unor cerințe și necesități de interes și utilitate publică;
- c)** au caracter tehnico-edilitar;
- d)** au caracter permanent și regim de funcționare continuu;
- e)** regimul de funcționare poate avea caracteristici de monopol;
- f)** presupun existența unei infrastructuri tehnico-edilitare adecvate;
- g)** aria de acoperire are dimensiuni locale: comunale, orașenești, municipale sau județene;
- h)** sunt înființate, organizate și coordonate de autoritățile administrației publice locale;
- i)** sunt organizate pe principii economice și de eficiență;
- j)** pot fi furnizate/prestate de către operatori care sunt organizați și funcționează fie în baza reglementărilor de drept public, fie în baza reglementărilor de drept privat;
- k)** sunt furnizate/prestate pe baza principiului "beneficiarul plătește";
- l)** recuperarea costurilor de exploatare ori de investiții se face prin prețuri, tarife sau taxe speciale”.

¹ <https://www.britannica.com/technology/public-utility>

Art. 3 a consacrat faptul că serviciile de utilitate publică cad sub autoritatea și atribuțiile administrației publice locale, astfel încât sunt gestionate prin hotărâri ale consiliilor locale, județene sau asociații de dezvoltare utilitară. Este de menționat și art. 4 al Legii care prevede că: „Sistemele de utilități publice sunt parte componentă a infrastructurii tehnico-edilitare a unităților administrativ-teritoriale, sunt bunuri de interes și folosință publică și aparțin, prin natura lor sau potrivit legii, domeniului public ori privat al unităților administrativ-teritoriale, fiind supuse regimului juridic al proprietății publice sau private a acestora, după caz”.

Un alt act normativ prin care sunt reglementate serviciile de utilitate publică este [Legea 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică cu completările și modificările ulterioare](#). Potrivit art. 6: „Sunt de utilitate publică lucrările privind: prospecțiunile și explorările geologice; extracția și prelucrarea substanțelor minerale utile; instalații pentru producerea energiei electrice; căile de comunicații, deschiderea, alinierea și lărgirea străzilor; sistemele de alimentare cu energie electrică, telecomunicații, gaze, termoficare, apă, canalizare; instalații pentru protecția mediului; îndiguiri și regularizări de râuri, lacuri de acumulare pentru surse de apă și atenuarea viiturilor; derivații de debite pentru alimentări cu apă și pentru devierea viiturilor; stații hidrometeorologice, seismice și sisteme de avertizare și prevenire a fenomenelor naturale periculoase și de alarmare a populației, sisteme de irigații și desecări; lucrări de combatere a eroziunii de adâncime; clădirile și terenurile necesare construcțiilor de locuințe sociale și altor obiective sociale de învățământ, sănătate, cultură, sport, protecție și asistență socială, precum și de administrație publică și pentru autoritățile judecătorești; salvarea, protejarea și punerea în valoare a monumentelor, ansamblurilor și siturilor istorice, precum și a parcurilor naționale, rezervațiilor naturale și a monumentelor naturii; prevenirea și înlăturarea urmărilor dezastrelor naturale - cutremure, inundații, alunecări de terenuri; apărarea țării, ordinea publică și siguranța națională.” Competența declarării utilității publice este a Guvernului României pentru lucrările de interes național, respectiv a consiliilor județene și Consiliului General al Municipiului București pentru lucrările de interes local.

Când vorbim de servicii sau lucrări de utilitate publică, facem legătura imediat cu un anumit drept sau anumite seturi de drepturi, care justifică existența acestei utilități publice, implicit obligația autorităților și instituțiilor publice de a asigura posibilitatea cetățenilor de a se putea prevala de aceste drepturi. Exemplele tradiționale de astfel de corelări pot fi: asigurarea infrastructurii de salubritate pentru a asigura dreptul la un mediu sănătos.²

Într-o lume afectată de fenomenul globalizării, fenomen care implică o serie de procese care au crescut intensitatea comunicării, viteza comunicării, mobilitatea umană

² Dreptul la un mediu sănătos apare în mai multe acte de drept internațional ratificate de România precum Declarația Universală a Drepturilor Omului (art.25), dar și în Constituția României (art. 35).

dar și apariția unor noi forme de muncă, se poate pune problema dacă statele nu ar trebui să includă noi domenii în sfera mai largă a utilității publice.

S-ar putea exemplifica această problemă prin analiza dreptului la educație. Art. 26 din [Declarația Universală a Drepturilor Omului](#) consacră dreptul la educație, iar în legislația românească acest drept este consacrat prin [Constituția României](#) la art. 32. Se poate pune problema de o dificultate în a asigura acest drept pentru cetățenii lor, dacă statele lumii nu asigură toate materiale necesare pentru o educație adecvată. În lumea contemporană, o astfel de resursă materială ar putea fi considerată și rețeaua de Internet, respectiv facilitatea accesului la aceasta.

Art. 27 din Declarația Universală a Drepturilor Omului prevede dreptul oricărei persoane de a lua parte în mod liber la viața culturală a colectivității, de a se bucura de arte și de a participa la progresul științific și la binefacerile lui. Este de competența statelor a asigura posibilitatea cetățenilor de a se putea prevala de drepturile sus-menționate. În cazul dreptului consacrat de art. 27, multe state l-au folosit ca temei pentru a introduce dezbateri cu privire la includerea serviciilor de Internet ca servicii de utilitate publică.

În ceea ce privește dreptul Uniunii Europene, se poate identifica o serie de acte normative cu incidență în dezbaterile privind Internetul oferit ca serviciu de utilitate publică.

[Directiva 2002/22/CE](#) privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) prevede, la art. 3: „(1) Statele membre asigură disponibilitatea serviciilor prevăzute în acest capitol, la calitatea prevăzută, tuturor utilizatorilor finali de pe teritoriul lor, independent de amplasarea geografică și, luându-se în considerare condițiile naționale specifice, la un preț accesibil.

(2) Statele membre stabilesc abordarea cea mai eficientă și potrivită pentru a asigura punerea în aplicare a serviciului universal, respectând în același timp principiile obiectivității, transparenței, nediscriminării și proporționalității. Acestea încearcă să reducă la minimum perturbările de pe piață, în special furnizarea de servicii la prețuri sau condiții diferite de condițiile normale de exploatare comercială, apărând în același timp interesul public. Serviciile la care se referă capitolul din Directivă sunt: „rețele și servicii de comunicații electronice utilizatorilor finali.”

[Directiva 2016/2102/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public, prevede la art. 1: „Pentru a îmbunătăți funcționarea pieței interne, prezenta directivă are drept obiectiv apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la cerințele privind accesibilitatea site-urilor web și ale aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public, permițând astfel site-urilor web și

aplicațiilor mobile respective să fie mai accesibile utilizatorilor, în special persoanelor cu dizabilități.”

Inițiativa Comisiei Europene [Wifi4EU](#) își propune să ofere posibilitatea de conectare prin Wi-Fi public și în mod gratuit, cetățenilor și vizitatorilor din 6.000 până la 8.000 de comunități locale din UE până în 2020. Pentru această inițiativă a fost alocat un buget de 130 de milioane de euro provenind în principal de la Programul [CEF Telecom](#). Este deschis organismelor din sectorul public din toate statele membre ale UE și din țările SEE (Spațiul Economic European) participante (Norvegia și Islanda). Administrațiile locale care obțin finanțarea pot primi până la 15.000 euro pentru a fi utilizați pentru instalarea unui hotspot Wi-Fi funcțional în termen de 18 luni de la acordarea finanțării.

Cu toate că este un subiect de discuție relativ nou, includerea Internetului ca element de utilitate publică a fost discutată în anumite state, iar astfel de discuții vor avea loc cu o frecvență mai mare în viitorul apropiat. În cele ce urmează, se va face o trecere în revistă a inițiativelor de includere a Internetului și infrastructurii specifice ca elemente de utilitate publică, cu precădere în spațiul Uniunii Europene.

Exemple de reglementare a Internetului ca utilitate publică în statele membre UE

Belgia

[„Digital Belgium 2015-2020”](#) prezintă viziunea digitală pentru Belgia pe baza a cinci priorități, infrastructura digitală fiind una dintre acestea. Digital Belgium 2015-2020 afirmă că, până în 2020, cel puțin jumătate din conexiunile din Belgia trebuie să atingă viteze de internet de 1 Gbps. Tehnologiile mobile în bandă largă trebuie să fie implementate cât mai curând posibil pe întreg teritoriul belgian. În plus, trebuie creat un cadru 5G proactiv pentru a se asigura că Belgia este lider în stimularea internetului obiectelor.

Belgia digitală 2015-2020 stabilește cinci priorități:

- infrastructura digitală;
- încrederea digitală și securitatea digitală;
- guvernarea digitală;
- economia digitală;
- competențe și locuri de muncă digitale.

Au fost puse la dispoziție noi hărți ale acoperirii în bandă largă fixă și mobilă pentru a identifica zonele în care nu există încă o infrastructură de înaltă performanță (zone albe) și, împreună cu autoritățile locale, sunt în curs de elaborare măsuri suplimentare pentru a stimula extinderea conectivității în zonele respective. Prin utilizarea unei combinații de tehnologii, Belgia trebuie să se asigure că toată lumea poate avea acces la internet.

Prin reducerea sarcinilor administrative și a costurilor de implementare ale operatorilor de rețea, guvernul stimulează introducerea de noi tehnologii în bandă largă (fibră optică, LTE avansată, 5G). De exemplu, fiecare casă care va fi construită sau renovată în viitor va trebui să fie pregătită pentru fibră optică

Se pare că nu există programe de ajutor de stat disponibile pentru punerea în aplicare. De asemenea, planul nu menționează investițiile necesare sau planificate. Cu toate acestea, guvernul belgian se angajează să reducă sarcinile administrative și costurile de implementare a infrastructurilor TIC.

Germania

În Germania, Internetul nu a fost consacrat ca fiind o utilitate publică pe cale legislativă. Există însă [o hotărâre a Curții Federale de Justiție](#) prin care se statuează că Internetul este un serviciu esențial. Cauza respectivă se referea la acordare de despăgubiri unor consumatori, de către firma furnizoare de servicii de Internet, în urma unei perioade de câteva săptămâni în care serviciile de Internet nu au putut fi asigurate ca urmare modificării unor tarife. Furnizorul de servicii de Internet a fost obligat la plata unor despăgubiri, fiind inclus în motivarea hotărârii și faptul că serviciile de Internet au devenit esențiale pentru cetățeni.

După cum a afirmat Curtea, în jurisprudența sa s-a consacrat faptul că o compensație pentru pierderea posibilității de utilizare a unui serviciu trebuie rezervată cazurilor în care tulburarea funcțională are un efect semnificativ asupra standardului de viață al consumatorului afectat.

În ciuda existenței mai multor capete în sesizarea Curții, inclusiv pentru servicii de telefon și de fax, aceasta a acordat despăgubiri doar asupra imposibilității folosirii serviciilor de Internet. În corpul motivării, acest tratament diferențiat aplicat serviciilor prestatorului, a fost justificat de o serie de caracteristici inerente Internetului, care ar duce chiar la afectarea standardului de viață al consumatorilor, după cum s-a exprimat ideea anterior. Curtea a arătat că accesul la Internet are o importanță deosebită asupra stilului de viață al unei mari părți a populației. Acesta permite schimbul de informații la

nivel global între utilizatorii săi și este din ce în ce mai utilizat pentru inițierea și încheierea de contracte, procesarea tranzacțiilor juridice și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de dreptul public. Datorită acestei utilizări largi și intense, Internetul a fost considerat de către Curte ca fiind un serviciu la care cetățenii sunt îndreptățiți, iar o zădărniciere a accesului cetățenilor poartă direct asupra drepturilor acestora.

În anul 2019, guvernul federal a adoptat o strategie asupra comunicațiilor mobile, care are ca scop extinderea infrastructurii de comunicații, inclusiv Internet, la 99.95% din gospodăriile din Germania.³

Estonia

Estonia este considerată una dintre cele mai dezvoltate state din lume din punct de vedere al digitalizării societății, de la servicii de administrație publică la învățământ sau servicii sociale.⁴ Investițiile și abordările orientate către digitalizarea mai multor zone din societatea estoniană au fost facilitate și de către [Legea privind Telecomunicațiile din 2000](#), act normativ prin care accesul la internet a fost consacrat ca fiind un drept al cetățenilor. Art. 5 al Legii prevede:

(1) serviciile universale (înțelese ca servicii de utilitate publică garantate) cuprind un set de servicii de telecomunicații care îndeplinesc cerințele tehnice și de calitate stabilite de guvernul Estoniei, prin care oferă tuturor consumatorilor care doresc să aibă acces la rețeaua publică de telefonie la un preț rezonabil în zona desemnată a operatorului rețelei publice de telefonie în cauză.

(2) setul de servicii de telecomunicații menționat la alineatul (1) din prezenta secțiune constă în:

1) un serviciu telefonic furnizat pe un canal cu lungime de bandă de 3,1 kHz, disponibil la același preț pentru toți consumatorii, indiferent de localizarea lor geografică;

(2) un serviciu de internet disponibil la același preț pentru toți consumatorii, indiferent de localizarea lor geografică;

(3) un serviciu telefonic accesibil publicului care utilizează ca mijloc de plată bani lichizi sau carduri;

4) posibilitatea de a avea acces gratuit la serviciile de poliție, ambulanță și intervenție în caz de urgență;

³ <https://www.bundesregierung.de/breg-de/themen/digitalisierung/mobildfunkstrategie-1694814>

⁴ A se vedea proiectul E-Estonia, o paradigmă de dezvoltare a digitalizării statului Estonian: <https://e-estonia.com/>

(3) cerințele privind furnizarea serviciului universal sunt stabilite de ministrul drumurilor și comunicațiilor.

Principalele obiective pentru dezvoltarea infrastructurii de internet în Estonia au fost:

- Finalizarea rețelei de mare viteză pe distanțe medii
- Extinderea rețelei de acces (broadband) în regiunile afectate de disfuncționalități ale pieței, prin:

reducerea sarcinii administrative legate de construirea unei rețele de infrastructură pentru comunicații prin simplificarea cadrului juridic relevant;

promovarea inițiativelor comunitare pentru dezvoltarea conexiunilor de internet rapide;

sprijinirea instalării de infrastructură de internet în zonele cu disfuncționalități ale pieței, inclusiv în zonele rurale, dacă este necesar;

analiza necesității de conexiuni externe și punerea în aplicare a proiectelor relevante atunci când este necesar;

asigurarea disponibilității frecvențelor radio care îndeplinesc cerințele societății informaționale de a oferi acces la internet utilizatorilor finali în zonele în care nu sunt disponibile rețele fixe;

- Promovarea principiului neutralității rețelei, ceea ce înseamnă că operatorii de comunicații electronice nu pot restricționa accesul utilizatorilor finali la servicii de asistență juridică online, la site-uri web sau alte platforme disponibile;
- Promovarea rețelelor WiFi publice sigure, furnizate în principal de organizații (locale) din sectorul public.⁵

Grecia

În Grecia a avut loc o revizuire a [Constituției](#) în anul 2008, prin care s-au adus o serie de amendamente care sunt în vigoare și la nivelul anului 2021.

A fost introdus art. 5A, care se referă la dreptul la informare al cetățenilor Republicii Elene. Potrivit acestuia: „(1). toți cetățenii au dreptul la informații, astfel cum se specifică prin lege. Limitările exercitării acestui drept pot fi impuse de lege numai în măsura în care sunt absolut necesare și justificate din motive de securitate națională, de combatere a criminalității sau de protejare a drepturilor și intereselor terților. (2) Orice cetățean are dreptul de a participa la Societatea informațională. Facilitarea accesului la

⁵ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/country-information-estonia>

informațiile transmise electronic, precum și producția, schimbul și difuzarea acestora, constituie o obligație a statului, întotdeauna cu respectarea garanțiilor articolelor 9, 9A și 19.”

Spania

Prin [Legea 2/2011 privind economia durabilă](#) s-au introdus în sfera serviciilor universale și serviciile de Internet. Art. 53 al Legii prevede „Includerea, ca parte integrantă a serviciilor universale, a unei conexiuni care permite comunicații de date prin bandă largă la o viteză de cel puțin 1 Mbit pe secundă.” Pentru punerea în aplicare a acestei prevederi este precizat în textul consolidat al Legii: 1. Conexiunea la rețeaua publică de comunicații prin Internet, garantată de serviciul universal de telecomunicații, trebuie să permită transferuri de date prin bandă largă la o viteză în de 1Mbit pe secundă. Această conexiune poate fi furnizată prin orice fel de tehnologie. Guvernul, în termen de patru luni de la intrarea în vigoare a legii, va stabili condițiile de acces la banda largă publică și poate actualiza viteza în conformitate cu evoluția socială, economică și tehnologică, luând în considerare nivelul serviciile utilizate de majoritatea utilizatorilor. În acest sens se va forma o comisie specială a guvernului pentru afaceri economice, la propunerea miniștrilor industriei, turismului și comerțului și al economiei, care va garanta accesibilitatea prețurilor serviciilor incluse de Internet incluse în serviciul public. Această comisie poate stabili un preț maxim pentru conexiunile care permit comunicațiile în bandă largă incluse în serviciul universal.

Franța

În Franța accesul universal la servicii de Internet al populației a fost inițiat prin contencios constituțional. În decizia sa din [10 iunie 2009](#), Consiliul Constituțional al Franței a statuat la punctul 12 că: Comunicarea liberă a ideilor și opiniilor este unul dintre cele mai importante drepturi ale omului. Astfel, fiecare cetățean poate vorbi, scrie și publica liber, cu excepția cazului în care o astfel de libertate este utilizată în mod abuziv în cazurile prevăzute de lege. În stadiul actual al dezvoltării mijloacelor de comunicare și având în vedere dezvoltarea generalizată a serviciilor publice de comunicații online și importanța acestora pentru participarea la democrație și exprimarea ideilor și opiniilor, acest drept implică libertatea de acces la astfel de servicii.”

În corpul aceleași decizii, Consiliul a interpretat și anumite aspecte referitoare la autoritatea competentă pentru Internet, ceea ce a avut implicații în discuții privind accesul liber al cetățenilor la astfel de servicii. Referindu-se la Legea de funcționare a Înaltei Autorități pentru Difuziunea Lucrărilor și Drepturilor pe Internet, Consiliul a

precizat că aceasta este de natură să încalce viața privată a cetățenilor. În urma acestei motivări, Legea privind funcționarea a Înaltei Autorități pentru Difuziunea Lucrărilor și Drepturilor pe Internet a fost amendată.⁶

De-a lungul celor patru etape de candidatură ale inițiativei WiFi4EU, 762 municipalități franceze au primit un cupon valoric pentru instalarea de puncte de acces Wi-Fi. Inițiativa se bucură de un mare succes în întreaga țară și datorită „Association des Maires de France (AMF), care a acționat pro activ în ceea ce privește informarea tuturor municipalităților și încurajarea acestora să se înscrie în programul Comisiei Europene. Beneficiarii inițiativei WiFi4EU instalează rețeaua în parcuri, primării, biblioteci, școli, spitale și puncte de interes în întreaga țară.⁷

Finlanda

În Finlanda, accesul la Internet a devenit un drept de care se pot prevala toți cetățenii de pe teritoriul țării în anul 2010 odată cu amendamentele aduse [Legii 393/2003 privind piețele de comunicații](#).

Amendamentul care introduce internetul ca serviciu de utilitate publică, este aplicat Secțiunii 60 (c) a Legii. Aceasta prevede: „ (1) un operator de telecomunicații pe care Autoritatea finlandeză de reglementare în domeniul comunicațiilor l-a desemnat ca operator de serviciu universal în domeniul serviciilor de telefonie, astfel cum se menționează la articolul 59, furnizează, la un preț rezonabil și indiferent de localizarea geografică, o conexiune la rețeaua publică de comunicații la domiciliul sau localizarea permanentă a utilizatorului, pe baza unui abonament. Operatorul de telecomunicații furnizează conexiunea abonatului într-un termen rezonabil de la primirea solicitării.

(2) conexiunea abonatului permite tuturor utilizatorilor, inclusiv celor cu handicap, să utilizeze serviciile de urgență, să efectueze și să primească apeluri naționale și internaționale și să utilizeze alte servicii de telefonie obișnuite. Conexiunea abonatului include o utilizare a serviciilor de internet adecvată pentru toți utilizatorii, ținând seama de tarifele medii disponibile majorității abonaților, de fezabilitatea tehnologică și de costuri. Un operator de telecomunicații poate furniza, de asemenea, serviciile menționate mai sus prin intermediul mai multor conexiuni ale abonaților, în cazul în care acest lucru nu generează costuri suplimentare nerezonabile pentru utilizator.

(3) dispozițiile privind rata minimă a accesului funcțional la internet menționate la pct. 2 sunt stabilite prin decret al Ministerului Transporturilor și Comunicațiilor. Dispoziții

⁶ A se vedea punctele 16-25 ale Deciziei Consiliului Constituțional: https://www.conseil-constitutionnel.fr/sites/default/files/as/root/bank_mm/anglais/en2009_590dc.pdf

⁷ <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/news/wifi4eu-countries-france>

suplimentare privind diferitele grupuri de utilizatori, astfel cum sunt menționate la pct. 2, precum și nevoile lor speciale în cadrul domeniului de aplicare al obligației de serviciu universal sunt stabilite prin decret guvernamental. Înainte de emiterea decretului, Autoritatea finlandeză de reglementare în domeniul comunicațiilor examinează, dacă este necesar, piețele serviciilor de transfer de date, ratele de acces predominante disponibile pentru majoritatea abonaților și nivelul de dezvoltare tehnologică, precum și o estimare a impactului financiar al reglementării asupra operatorilor de telecomunicații și o clarificare privind nevoile speciale ale persoanelor cu handicap.

(4) Autoritatea finlandeză de reglementare în domeniul comunicațiilor poate emite reglementări suplimentare cu privire la modul în care conexiunea abonatului urmează să fie pusă în aplicare din punct de vedere tehnic sau cu privire la caracteristicile tehnice pe care trebuie să le aibă conexiunea abonatului pentru a permite utilizarea de către persoanele cu handicap.

S.U.A

În Statele Unite ale Americii, elementele de infrastructură intră în majoritatea cazurilor sub sfera de reglementare a statelor federale. Serviciile de Internet au fost abordate în cadrul unui act federal, [Actul privind Comunicațiile](#). În contextul serviciilor de telecomunicații, Secțiunea 254 prevede că serviciile universale (a se interpreta ca servicii de utilitate publică) conțin elemente ale căror conținut este în continuă schimbare. În acest sens, textul Actului prevede faptul că „utilitatea publică a diferitelor servicii de comunicații va fi interpretată periodic în funcție de avansul tehnologic care are loc în domeniu; dacă sunt esențiale comunicării, serviciilor de învățământ, securitate publică sau sănătate publică; dacă sunt folosite de o majoritate covârșitoare a consumatorilor din piață (relevantă); sunt distribuite folosind rețele organizate de către furnizori specializați și evoluează odată cu interesul, comoditatea și utilitatea publică, de către [Comisia Federală pentru Comunicații](#).”

La pct. (d) al secțiunii, intitulat „Contribuția furnizorului de telecomunicații” se prevede: „Fiecare furnizor de telecomunicații care prestează servicii interstatale trebuie să contribuie, pe o bază echitabilă și nediscriminatorie, la mecanismele specifice și previzibile stabilite de Comisie pentru a păstra și a promova caracterul de serviciu universal. Comisia poate propune deduceri fiscale unui furnizor sau unor categorii mai largi de furnizori ai acestor servicii, dacă activitățile de telecomunicații prestate sunt limitate într-o asemenea măsură încât nivelul contribuției la avansarea și distribuirea serviciului universal ar asigura pragul minimal pentru consumatorii respectivi. Orice alt furnizor de telecomunicații interstatale poate fi ținut să contribuie la păstrarea și dezvoltarea infrastructurii specifice serviciului universal dacă interesul public o impune.”

La pct. (h) sunt individualizate anumite domenii specifice în furnizarea de servicii de telecomunicații⁸:

(A) Furnizorii de servicii medicale pentru zonele rurale

Un furnizor de telecomunicații, poate, în urma unei cereri din partea statului (federal) să ofere servicii de telecomunicații necesare pentru furnizarea de servicii de asistență medicală într-un stat, inclusiv instrucțiuni referitoare la astfel de servicii, oricărui furnizor de asistență medicală public sau nonprofit (ONG) care deservește persoanele care au reședința în zonele rurale din acel stat la tarife care sunt în mod rezonabil comparabile cu tarifele percepute pentru servicii similare în zonele urbane din acel stat.

⁸ <https://www.law.cornell.edu/uscode/text/47/254>

Bibliografie

<https://lege5.ro/Gratuit/geydamrsg4/legea-serviciilor-comunitare-de-utilitati-publice-nr-51-2006>

<https://www.britannica.com/technology/public-utility>

<https://lege5.ro/Gratuit/qi2tqnbtqi/utilitatea-publica-si-declararea-ei-lege-33-1994?dp=gu3dknbugu3ta>

https://www.ohchr.org/en/udhr/documents/udhr_translations/eng.pdf

<https://www.constitutiaromaniei.ro/art-32-dreptul-la-invatatura/>

<https://eur-lex.europa.eu/>

<https://wifi4eu.ec.europa.eu/#/home>

<https://ec.europa.eu/inea/en/connecting-europe-facility/cef-telecom>

Belgia

<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/country-information-belgium>

Germania

<https://www.bundesregierung.de/breg-de/themen/digitalisierung/mobilfunkstrategie-1694814>

http://juris.bundesgerichtshof.de/cgi-bin/rechtsprechung/document.py?Gericht=bgh&Art=pm&pm_nummer=0014/13

Estonia

<https://e-estonia.com/>

<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/country-information-estonia>

<https://www.riigiteataja.ee/akt/71844>

Grecia

<https://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/f3c70a23-7696-49db-9148-f24dce6a27c8/001-156%20aggliko.pdf>

Spania

<https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2011-4117>

Franța

https://www.conseil-constitutionnel.fr/sites/default/files/as/root/bank_mm/anglais/en2009_590dc.pdf

https://www.conseil-constitutionnel.fr/sites/default/files/as/root/bank_mm/anglais/2009_580dc.pdf

<https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/news/wifi4eu-countries-france>

Finlanda

https://finlex.fi/en/laki/kaannokset/2003/en20030393_20110363.pdf

SUA

<https://www.law.cornell.edu/uscode/text/47/254>

https://www.law.cornell.edu/definitions/uscode.php?width=840&height=800&iframe=true&def_id=47-USC-1283237621-894281730&term_occur=999&term_src=title:47:chapter:5:subchapter:II:part:II:section:254